

การเปรียบเทียบภาษาที่แสดง เวลาในอดีตของทั้งสองภาษา

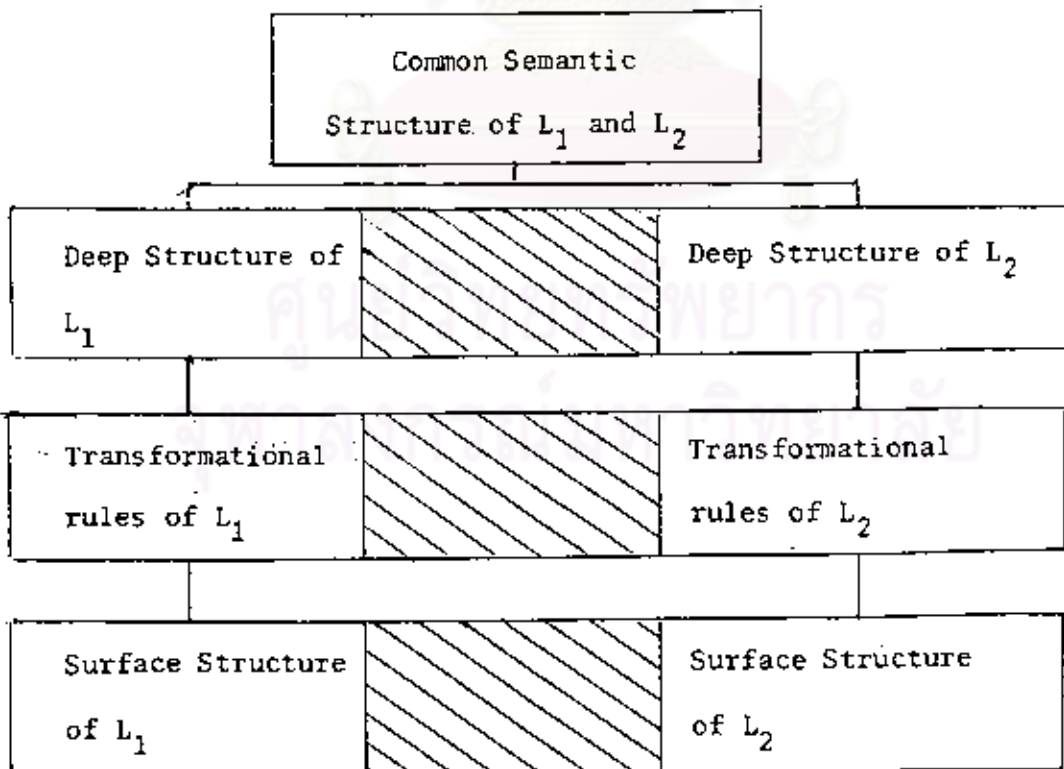
การเปรียบเทียบภาษาที่แสดง เวลาในอดีตของภาษาอังกฤษและภาษาไทยนั้น จะดำเนินการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

5.1 รูปแบบในการเปรียบเทียบ

ในการเปรียบเทียบอดีตกาลในภาษาอังกฤษและภาษาไทยนี้จะใช้รูปแบบของ เอส.พีท คอร์ดอร์ (S. Pit Corder) ซึ่งได้เสนอไว้ในหนังสือ *Introducing Applied Linguistics* ดังจะเห็นได้จากแผนภูมิแสดงรูปแบบของการเปรียบเทียบภาษาลองภาษาดัง¹

แผนภูมิที่ 6

รูปแบบการเปรียบเทียบภาษาลองภาษา

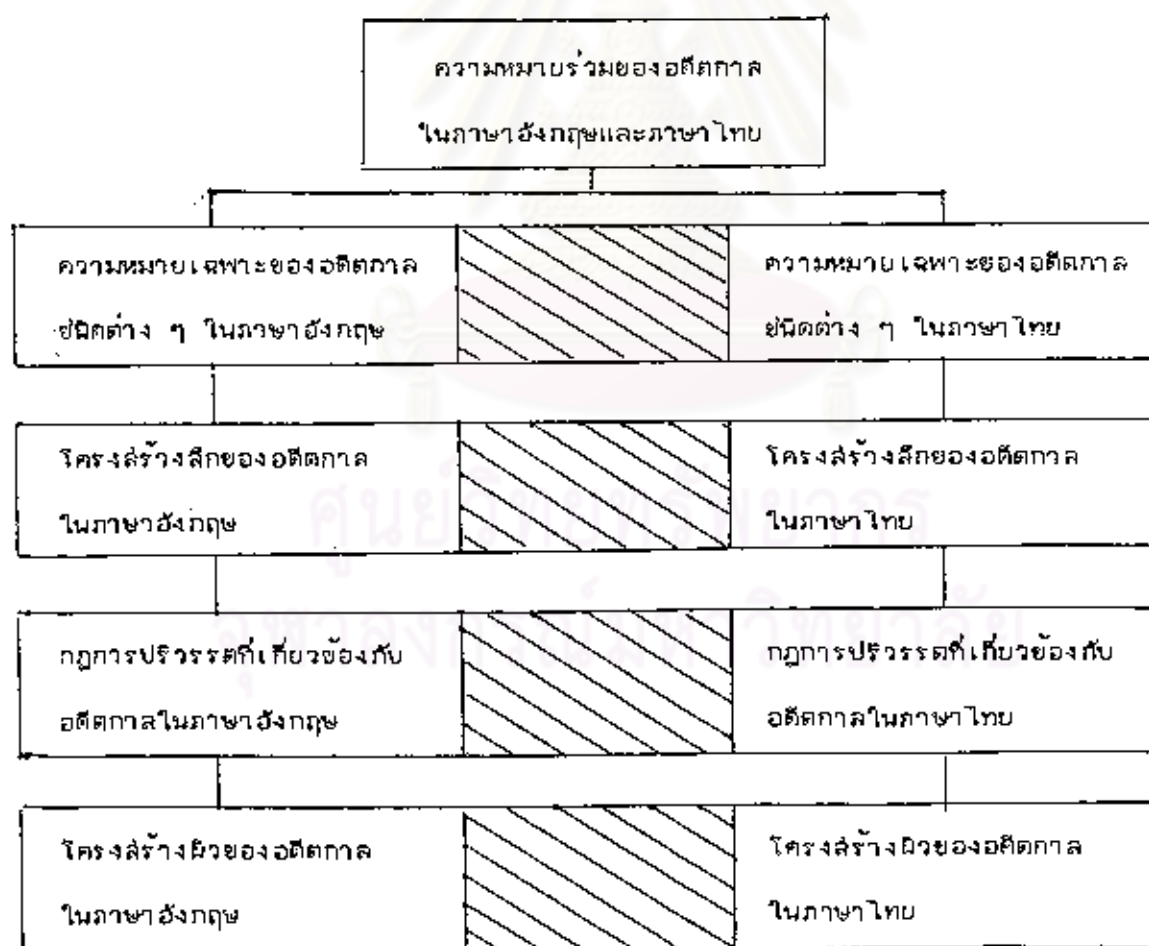
¹S. Pit Corder, *Introducing Applied Linguistics* (Great Britain: Hazell Watson & Viney Ltd., 1973), p.244.

จากแผนภูมิดังกล่าวจะเห็นได้ว่าภาษาทั้ง 2 ภาษา (L_1 คือภาษาของผู้เรียน L_2 คือภาษาที่ละเรียน) จะมีความหมายลึกเป็นพื้นฐานที่ร่วมกันอยู่ คือความหมายเรื่อง เวลาซึ่งเป็นลักษณะสำคัญ การแสดงความหมายพร้อมนี้ออกมาในภาษาแต่ละภาษาจะมีวิธีการที่เหมือนและแตกต่างกันทั้งใน โครงสร้างลึกและโครงสร้างผิวที่ผ่านกฎการปริวรรต ส่วนที่ซ้อนกันซึ่งในแผนภูมิเขียนด้วยเส้นทึบ นั้นก็เพื่อที่จะแสดงให้เห็นลักษณะที่คล้ายคลึงกันของภาษาในระดับต่าง ๆ ส่วนที่ไม่มีเส้นทึบจะแสดง ลักษณะที่แตกต่างกัน

แผนภูมิที่ 7

การใช้รูปแบบในแผนภูมิที่ 6 เพื่อแสดง

การเปรียบเทียบภาษาที่แสดง เวลาในอดีตของภาษาอังกฤษและภาษาไทย

5.2 ขั้นตอนของการเปรียบเทียบ

- 5.2.1 อธิบายความหมายร่วมซึ่งกันเป็นพื้นฐานของการเปรียบเทียบ
- 5.2.2 เปรียบต่างความหมายเฉพาะของอดีตกาลชนิดต่าง ๆ ในภาษาอังกฤษและภาษาไทย
- 5.2.3 เปรียบต่างโครงสร้างสัทของอดีตกาลในภาษาอังกฤษและภาษาไทย
- 5.2.4 เปรียบต่างกฎการปริวรรต
- 5.2.5 เปรียบต่างโครงสร้างผิวของอดีตกาลในภาษาอังกฤษและภาษาไทย

5.3 การดำเนินการเปรียบเทียบการใช้ภาษาที่แสดง เวลาในอดีตในภาษาอังกฤษและภาษาไทย

5.3.1 การอธิบายความหมายร่วมซึ่งกันเป็นพื้นฐานของการเปรียบเทียบ

ในการเปรียบเทียบของอดีตกาลในภาษาอังกฤษและภาษาไทยนั้น มีเวลาในอดีตเป็นความหมายร่วมและเป็นพื้นฐานร่วมในการเปรียบเทียบดังกล่าวไว้ในบทที่ 3 และ 4 แต่ในเรื่องต่อไปนี้ได้แก่ ความหมายเฉพาะของอดีตกาลประเภทต่าง ๆ โครงสร้างสัท กฎการปริวรรต และโครงสร้างผิว จะมีลักษณะที่เหมือนกันและแตกต่างกันดังมีรายละเอียดข้างล่างนี้

5.3.2 การเปรียบเทียบความหมายเฉพาะของอดีตกาลชนิดต่าง ๆ ในภาษาอังกฤษและภาษาไทย

จากคำอธิบายในบทที่ 3 เรื่องการอธิบายการใช้ภาษาที่แสดง เวลาในอดีตของภาษาอังกฤษและบทที่ 4 เรื่องการอธิบายการใช้ภาษาที่แสดง เวลาในอดีตของภาษาไทย การเปรียบเทียบความหมายเฉพาะของอดีตกาลในภาษาอังกฤษและภาษาไทยแสดง ได้ดังนี้คือ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 การเปรียบเทียบความหมายที่ได้จากการวิเคราะห์ความหมายของอดีตกาลด้วย

ตารางแจกแจงความหมาย

ความหมายที่ได้จากการวิเคราะห์ความหมายของอดีตกาล	อังกฤษ	ชนิดของกาลในภาษาอังกฤษ	ไทย	ชนิดของกาลในภาษาไทย
1. อดีตกาลที่ได้ทำเสร็จสิ้น	+	Past Simple ₁	+	อดีตที่เสร็จสิ้นสมบูรณ์
2. อดีตกาลที่ได้ทำเป็นประจำ	+	Past Simple ₂	+	อดีตที่กระทำเป็นประจำ
3. อดีตกาลที่ได้ทำต่อเนื่องในช่วงเวลาหนึ่ง	+	Past Continuous ₁	+	อดีตที่กระทำต่อเนื่อง
4. อดีตกาลที่เพิ่งสิ้นสุดลง	+	Past Continuous ₂	+	อดีตที่เพิ่งสิ้นสุด
5. อดีตกาลที่ได้ทำต่อเนื่องและเพิ่งสิ้นสุดลง	+	Present Perfect Continuous ₁	-	-
6. อดีตกาลที่เกิดขึ้นก่อนเหตุการณ์อื่น ๆ	+	Past Perfect ₁	-	-
7. อดีตกาลที่เกิดขึ้นเป็นประจำก่อนการกระทำอื่น ๆ	+	Past Perfect ₂	-	-
8. อดีตกาลที่เกิดขึ้นก่อนการกระทำอื่น ๆ และเป็นประสบการณ์ชีวิต	+	Past Perfect ₃	-	-
9. อดีตกาลที่แสดงผลของการกระทำต่อเหตุการณ์ที่ตามมา	+	Past Perfect ₄	-	-
10. อดีตกาลที่ทำต่อเนื่องก่อนเหตุการณ์อื่น	+	Past Perfect Continuous	-	-

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ความหมายที่ได้จากการวิเคราะห์ความหมายของอดีตกาล	อังกฤษ	ชนิดของกาลในภาษาอังกฤษ	ไทย	ชนิดของกาลในภาษาไทย
11. อดีตกาลที่โต้ทำต่อ เรื่องถึงปัจจุบัน	+	Present Perfect Continuous ₂	-	-
12. อดีตกาลที่โต้ทำแล้ว และต่อเรื่องถึงปัจจุบัน	+	Present Perfect ₁	-	-
13. อดีตกาลที่โต้ทำแล้ว และยังคง เป็นประส บการณ์ชีวิต	+	Present Perfect ₂	-	-
14. อดีตกาลที่แสดงผล ของการกระทำที่ ปรากฏในปัจจุบัน	+	Present Perfect ₃	-	-
15. อดีตกาลที่ทำเป็น ประสาหลังการ กระทำหนึ่งในอดีต	+	Past Future ₁	-	-
16. อดีตกาลที่แสดงความ มั่นใจว่าจะเกิดขึ้นใน อดีต	+	Past Future ₂	+	อดีตที่แสดงความ มั่นใจว่าจะเกิด ขึ้นในอดีต
17. อดีตกาลที่แสดงว่า ได้กระทำแล้ว	-	-	+	อดีตที่แสดงว่า ได้กระทำแล้ว
18. อดีตกาลที่กระทำ ต่อเรื่องและแสดง ความตั้งใจ	-	-	+	อดีตที่กระทำต่อ เรื่องและแสดง ความตั้งใจ
19. อดีตกาลที่แสดง ความ ตั้งใจ	-	-	+	อดีตที่แสดง ความตั้งใจ
20. อดีตกาลที่แสดง ประสพการณ์ชีวิต	-	-	+	อดีตที่แสดงประสพ บการณ์ชีวิต

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ความหมายที่ได้จากการวิเคราะห์ความหมายของอดีตกาล	อังกฤษ	ยืมของกาลในภาษาอังกฤษ	ไทย	ยืมของกาลในภาษาไทย
21. อดีตกาลที่เพิ่งสิ้นสุดและแสดงประสัผลการชีวิต	-	-	+	อดีตที่เพิ่งสิ้นสุดและแสดงประสัผลการชีวิต

ผลของการเปรียบเทียบความหมายเฉพาะของอดีตกาล

จากตารางข้างต้นนี้จะแสดงให้เห็นได้ว่าความหมายเฉพาะของอดีตกาลในภาษาอังกฤษและภาษาไทย จะมีทั้งความเหมือนและความแตกต่างกัน ดังจะอธิบายต่อไปนี้

ความเหมือน

ความหมายเฉพาะของอดีตกาลในภาษาทั้งสองปรากฏว่ามีความเหมือนกันอยู่ 5 ประเภท

คือ

1. อดีตกาลที่ได้ทำเสร็จสิ้น
2. อดีตกาลที่ได้ทำเป็นประสั
3. อดีตกาลที่ได้ทำต่อเนื่องในยั้งเวลาหนึ่ง
4. อดีตกาลที่เพิ่งสิ้นสุดลง
5. อดีตกาลที่แสดงความมั่นใจว่าจะเกิดขึ้นในอดีต

ความต่าง

ความหมายเฉพาะอดีตกาลที่แตกต่างกันระหว่างภาษาอังกฤษและภาษาไทย มีดังนี้
ความหมายเฉพาะของอดีตกาลในภาษาอังกฤษซึ่งไม่ปรากฏในภาษาไทย ได้แก่

1. อดีตกาลที่โต้แย้งตัวเองและเพ่งล้นสุดลง
2. อดีตกาลที่เกิดขึ้นก่อนเหตุการณ์อื่น ๆ
3. อดีตกาลที่เกิดขึ้นเป็นประสาก์ก่อนการกระทำอื่น ๆ
4. อดีตกาลที่เกิดขึ้นก่อนการกระทำอื่น ๆ และเป็นประสาก์การมีชีวิต
5. อดีตกาลที่แสดงผลของการกระทำต่อเหตุการณ์ที่ตามมา
6. อดีตกาลที่โต้แย้งตัวเองก่อนเหตุการณ์อื่น
7. อดีตกาลที่โต้แย้งตัวเองถึงปัจจุบัน
8. อดีตกาลที่โต้แย้งแล้วและต่อเองถึงปัจจุบัน
9. อดีตกาลที่โต้แย้งแล้วและยังคง เป็นประสาก์การมีชีวิต
10. อดีตกาลที่แสดงผลของการกระทำที่ปรากฏในปัจจุบัน
11. อดีตกาลที่โต้แย้งเป็นประสาก์หลังการกระทำหนึ่งในอดีต

ความหมายเฉพาะของอดีตกาลดังเช่น ภาษาอังกฤษข้างต้นไม่ปรากฏในภาษาไทย
ความหมายเฉพาะของอดีตกาลในภาษาไทยซึ่งไม่ปรากฏในภาษาอังกฤษ ได้แก่

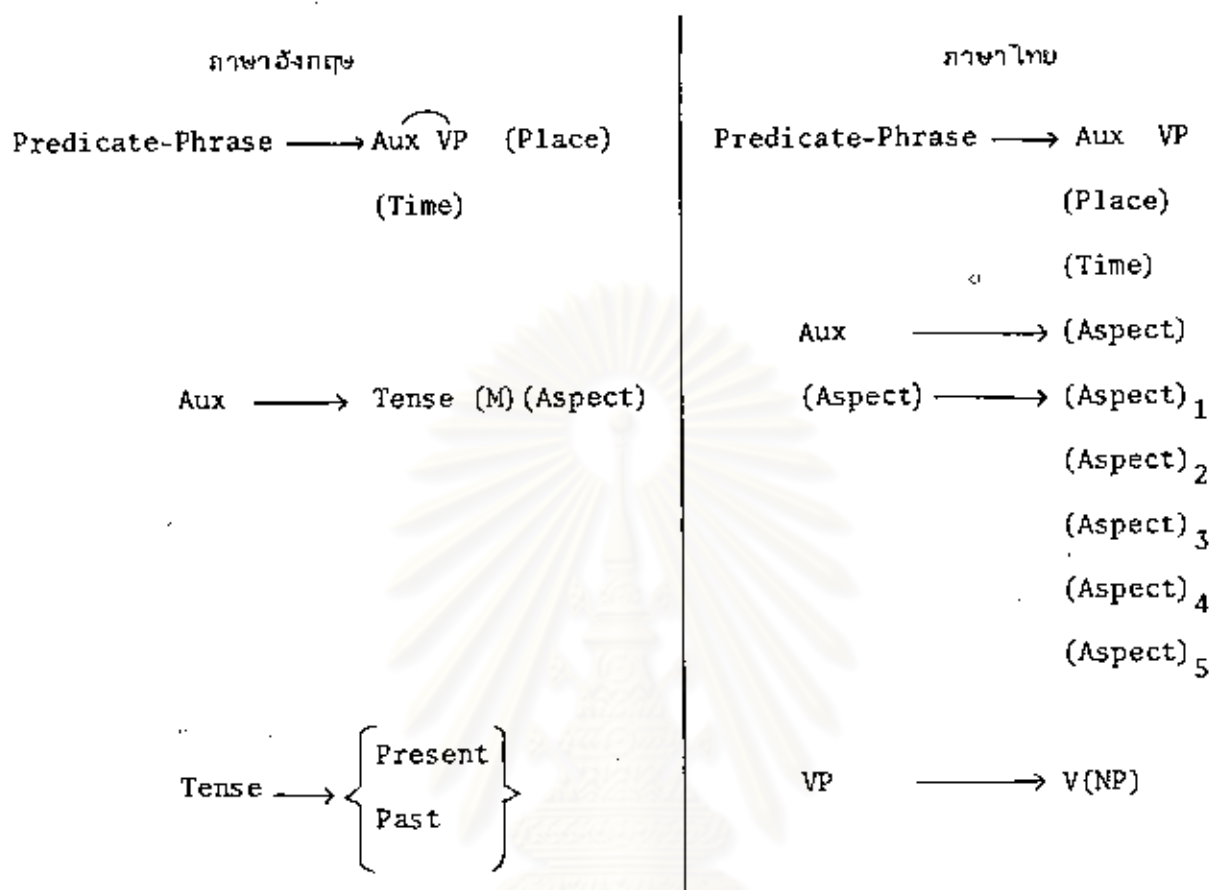
1. อดีตกาลที่แสดงว่าได้กระทำแล้ว
2. อดีตกาลที่กระทำต่อตัวเองและแสดงความรู้สึก
3. อดีตกาลที่แสดงความรู้สึก
4. อดีตกาลที่แสดงประสาก์การมีชีวิต
5. อดีตกาลที่เพ่งล้นสุดและแสดงประสาก์การมีชีวิต

สรุป จากการเปรียบเทียบความหมายเฉพาะของอดีตกาลในภาษาอังกฤษและภาษาไทย
จะเห็นได้ว่ามีทั้งความเหมือนและความต่าง

5.3.3 การเปรียบเทียบโครงสร้างสีกของอดีตกาลในภาษาอังกฤษและภาษาไทย

เพื่อที่จะเปรียบเทียบอดีตกาลในภาษาทั้งสองในระดับโครงสร้างสีก จะขอยกกฎ
โครงสร้างวลิบางกฎมาเปรียบเทียบแบบให้เห็นดังนี้

กฎโครงสร้างวลี

จากกฎโครงสร้างวลีในภาษาอังกฤษ กาลจะปรากฏเป็นหน่วยบังคับโดยมีคำกริยาช่วย และการณลักษณะปรากฏร่วมด้วยได้ และกาลจะแบ่งออกเป็นปัจจุบันกาลหรืออดีตกาล

ในภาษาไทย หน่วยกาลไม่ปรากฏเป็นหน่วยในกฎโครงสร้างวลี แต่ในวิเศษณ์วิเศษณ์บอกเวลา อาจมีคำที่มีความหมายแสดงกาลมาปรากฏในตำแหน่งของหน่วยนี้ได้

เพื่อให้เห็นความแตกต่างของอดีตกาลของภาษาอังกฤษและภาษาไทย ในระดับโครงสร้างวลีอย่างชัดเจนยิ่งขึ้น จะแสดงตารางเปรียบเทียบรูปในโครงสร้างวลีของอดีตกาลของภาษาทั้งสองดังนี้คือ

ตารางที่ 16 การเปรียบเทียบหน่วยกาลและการณีสกษณะในโครงสร้างสัทยองอดีตกาลภาษา อังกฤษ และภาษาไทย

ความหมายเฉพาะของ อดีตกาล	ภาษาอังกฤษ		ภาษาไทย	
	หน่วยกาลและการณีสกษณะ ในโครงสร้างสัทย		หน่วยกาลและการณีสกษณะใน โครงสร้างสัทย	
	หน่วยกาล	หน่วยการณีสกษณะ	หน่วยกาล	หน่วยการณีสกษณะ
1. อดีตกาลที่ไต่ทำ เสร็จสิ้น	Past		(Time)	(Aspect)
2. อดีตกาลที่ไต่ทำ เป็นประสา	Past	use to	(Time)	(Aspect)
3. อดีตกาลที่ไต่ทำ ต่อเนื่องในยวง เวลาหนึ่ง	Past	Progressive (be-ing)	(Time)	(Aspect)
4. อดีตกาลที่เพ่งสิ้น สู่ตลง	Past	Progressive (be-ing)	(Time)	(Aspect)
5. อดีตกาลที่ไต่ทำต่อ เนื่องและเพ่งสิ้น สู่ตลง	Present	Perfect Progressive (have been-ing)		
6. อดีตกาลที่เกดขึ้น ก่อนเหตุการณีสกษณะอื่น ๆ	Past	Perfect (have-en)		
7. อดีตกาลที่เกดขึ้นเป็น ประสาก่อนการ กระทำอื่น ๆ	Past	Perfect (have-en)		
8. อดีตกาลที่เกดขึ้นก่อน การกระทำอื่น ๆ และ เป็นประสาการณีสกษณะชีวิต	Past	Perfect (have-en)		

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ความหมายเฉพาะของ อดีตกาล	ภาษาอังกฤษ		ภาษาไทย	
	หน่วยกาลและการณีสัทกษณะใน โครงสร้างลึก		หน่วยกาลและการณีสัทกษณะใน โครงสร้างลึก	
	หน่วยกาล	หน่วยการณีสัทกษณะ	หน่วยกาล	หน่วยการณีสัทกษณะ
9. อดีตกาลที่แสดงผล ของการกระทำต่อ เหตุการณ์ที่ตามมา	Past	Perfect (have-en)		
10. อดีตกาลที่กระทำต่อ ก่อนเหตุการณ์อื่น	Past	Perfect Progressive (have been-ing)		
11. อดีตกาลที่ได้กระทำ เนื่องถึงปัจจุบัน	Present	Perfect Progressive (have been-ing)		
12. อดีตกาลที่ได้ทำแล้ว และต่อเนื่องถึงปัจจุบัน	Present	Perfect (have-en)		
13. อดีตกาลที่ได้ทำแล้ว และยังคงเป็นประสพ การณ์ชีวิต	Present	Perfect (have-en)		
14. อดีตกาลที่แสดงผล ของการกระทำที่ ปรากฏในปัจจุบัน	Present	Perfect (have-en)		
15. อดีตกาลที่กระทำเป็นประจักษ์ หลังการกระทำหนึ่ง ในอดีต	Past	will		

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ความหมายเฉพาะของ อดีตกาล	ภาษาอังกฤษ		ภาษาไทย	
	หน่วยกาลและการณีสลักขณะใน โครงสร้างสีก		หน่วยกาลและการณีสลักขณะใน โครงสร้างสีก	
	หน่วยกาล	หน่วยการณีสลัก ขณะ	หน่วยกาล	หน่วยการณีสลัก ขณะ
16. อดีตกาลที่แสดงความ มั่นใจว่าจะเกิดขึ้นใน อดีต	Past	be to	(Time)	(Aspect)
17. อดีตกาลที่แสดงว่าได้ กระทำแล้ว			(Time)	-
18. อดีตกาลที่กระทำ ต่อเนื่องและแสดง ความตั้งใจ			(Time)	(Aspect)
19. อดีตกาลที่แสดง ความตั้งใจ			(Time)	(Aspect)
20. อดีตกาลที่แสดง ประสพการณ์ชีวิต			(Time)	(Aspect)
21. อดีตกาลที่เพิ่งสิ้นสุด และแสดงประสพ การณ์ชีวิต			(Time)	(Aspect)

ผลของการเปรียบเทียบโครงสร้างสีกของอดีตกาล

จากรูปในโครงสร้างสีกที่ปรากฏในตารางที่ 16 จะเห็นได้ว่ารูปและความหมายต่างกัน กล่าวคือ รูปเป็นปัจจุบันแต่ความหมายเป็นอดีต เช่น Present Perfect Continuous₁, Present Perfect Continuous₂ และ Present Perfect₁, Present Perfect₂, Present Perfect₃ มีรูปเป็นปัจจุบันแต่มีความหมายเป็นอดีต

หมายเหตุ

1. ที่เว้นว่าง หมายถึง อดีตกาลชนิดนี้ไม่มีในภาษาไทยหรือในภาษาอังกฤษ

2. เครื่องหมาย () ที่ปรากฏในตารางเพื่อระบุที่อาจปรากฏหรือไม่ปรากฏ

สรุป จากตารางที่ 16 แสดงว่ารูปในโครงสร้างลึกของอดีตกาลในภาษาอังกฤษ และภาษาไทยนั้น มีแต่ความแตกต่างกัน กล่าวคือ ในภาษาอังกฤษความหมายของอดีตกาลชนิดต่าง ๆ แสดงได้ด้วยรูปอดีตกาล รูปการณั้ลักษณะที่สัมพันธ์และรูปการณั้ลักษณะที่ตัวเติมอยู่ ส่วนในภาษาไทย แสดงได้ด้วยหน่วยกาลและหน่วยการณั้ลักษณะหรือปริบท

5.3.4 การเปรียบเทียบกฎการปริวรรต

กฎการปริวรรตในภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับอดีตกาลนั้นมีอยู่ 3 กฎ คือกฎการล่อดคล้อง เรื่องพจน์ระหว่างประธานและคำกริยา กฎการย้ายตำแหน่งหน่วยเติม ซึ่งเป็นกฎบังคับใช้ และกฎการย้ายที่วิเศษณ์วิเศษณ์เวลา ซึ่งเป็นกฎเลือกได้

ส่วนในภาษาไทยจะมีกฎการปริวรรตอยู่ 2 กฎ ที่เกี่ยวกับอดีตกาลคือ กฎการย้ายตำแหน่งการณั้ลักษณะซึ่งเป็นกฎบังคับใช้ และกฎการย้ายที่วิเศษณ์วิเศษณ์เวลา ซึ่งเป็นกฎเลือกได้ ดังได้กล่าวไว้ใน บทที่ 4

กฎการปริวรรตที่ผิดในภาษาทั้งสองนี้สามารถสรุปเป็นตารางแสดงการเปรียบเทียบได้ดังนี้

ตารางที่ 17 การเปรียบเทียบกฎการปริวรรตเกี่ยวกับอดีตกาลในภาษาอังกฤษและภาษาไทย

กฎการปริวรรต	ชนิดของกฎ	ภาษาอังกฤษ	ภาษาไทย
1. กฎการล่อดคล้อง เรื่องพจน์ระหว่างประธานและคำกริยา	บังคับใช้	+	-
2. กฎการย้ายตำแหน่งหน่วยเติม	บังคับใช้	+	-
3. กฎการย้ายตำแหน่งการณั้ลักษณะ	บังคับใช้	-	+
4. กฎการย้ายที่วิเศษณ์วิเศษณ์เวลา	เลือกได้	+	+

ผลของการเปรียบเทียบกฎการ परिवรรต

ตารางข้างต้นนี้แสดงความเหมือนและความต่างของกฎการ परिवรรต ที่เกี่ยวกับอดีตกาล ในภาษาอังกฤษและภาษาไทย ดังต่อไปนี้

ความเหมือน

กฎการ परिवรรตที่มีได้ทั้งในภาษาอังกฤษและภาษาไทย คือกฎการย้ายที่วิ ค้ำหน้าวิส บอกเวลาที่กำหนดไว้เป็นหน่วยสุดท้ายของประโยคในกฎโครงสร้างวลีใหม่มาอยู่หน้าประโยคได้ ทั้งนี้เพราะวิ ค้ำหน้าวิสบอกเวลาไม่ว่าจะปรากฏต้นประโยคหรือท้ายประโยคจะไม่ทำให้เกิดความหมายของประโยคเปลี่ยนไป

ความต่าง

ในภาษาอังกฤษจะมีกฎการสอดคล้อง เรื่องพจน์ระหว่างประธานและคำกริยา (Concord rules) และกฎการย้ายตำแหน่งหน่วยเติม (Affix transformation) ให้มาอยู่ในตำแหน่งที่ถูกต้องในภาษา แต่ในภาษาไทยมีกฎการย้ายตำแหน่งการผันลักษณะซึ่งไม่เหมือนกับกฎในภาษาอังกฤษ

สรุป จากการเปรียบเทียบกฎการ परिवรรต จะเห็นได้ว่ามีทั้งความเหมือนและความต่าง

5.3.5 การเปรียบเทียบโครงสร้างฉิวของอดีตกาลในภาษาอังกฤษและภาษาไทย

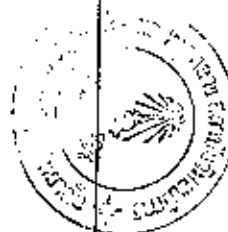
จากคำอธิบายในบทที่ 3 เรื่องการอธิบายการใช้ภาษาที่แสดงเวลาในอดีตของ ภาษาอังกฤษและบทที่ 4 เรื่องการอธิบายการใช้ภาษาที่แสดงเวลาในอดีตของภาษาไทย การเปรียบเทียบโครงสร้างฉิวของอดีตกาลในภาษาอังกฤษและภาษาไทย จะแสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1B การเปรียบเทียบวิธีแสดงรูปในโครงสร้างฉวยของอดีตกาลในภาษาอังกฤษและภาษาไทย

ความหมายเฉพาะของอดีตกาล	ภาษาอังกฤษ		ภาษาไทย	
	รูปในโครงสร้างฉวย	ตัวอย่าง	รูปในโครงสร้างฉวย	ตัวอย่าง
1. อดีตกาลที่ได้ทำเสร็จสิ้น	V-ed	Tom <u>lived</u> in Los Angeles for one year.	แล้ว ได้ ได้---แล้ว	เขากินข้าว <u>แล้ว</u> (เมื่อเช้านี้) เขา <u>ได้</u> ตัดสินใจที่จะพูด (เมื่อเช้านี้) เขา <u>ได้</u> ตัดสินใจที่จะพูด <u>แล้ว</u> (เมื่อเช้านี้)
2. อดีตกาลที่ได้ทำเป็นประจำ	used to	Tom <u>used to</u> play the piano at Maxim's.	มัก มักจะ	เขามักกินข้าวคนเดียว (เมื่อปีที่แล้ว) เขามักจะกินข้าวคนเดียว (เมื่อปีที่แล้ว)
3. อดีตกาลที่ได้ทำต่อเนื่องในช่วงเวลาหนึ่ง	was } were } -ing	Tom <u>was playing</u> the piano at Maxim's when a drunk walked in.	กำลัง---อยู่ กำลัง อยู่	เขากำลังอ่านหนังสืออยู่ (เมื่อชั่วโมงที่แล้ว) เขากำลังอ่านหนังสือ (เมื่อชั่วโมงที่แล้ว) เขาอ่านหนังสืออยู่ (เมื่อชั่วโมงที่แล้ว)
4. อดีตกาลที่เพิ่งสิ้นสุดลง	was } were } -ing	Jimmy <u>was telling</u> me a minute ago that Tom used to be a social worker.	เพิ่ง เพิ่งจะ	เขาเพิ่งกินข้าว (เมื่อตอนบ่าย) เขาเพิ่งจะกินข้าว (เมื่อตอนบ่าย)
5. อดีตกาลที่ได้ทำต่อเนื่องและเพิ่งสิ้นสุดลง	has } have } been- ing	Tom <u>has been playing</u> the piano for 2 hours. (He stopped now. Look how tired he is!)		
6. อดีตกาลที่เกิดขึ้นก่อนเหตุการณ์อื่น ๆ	had-en	Tom <u>had visited</u> a friend last night before he went to work.		

ความหมายเฉพาะของอดีตกาล	ภาษาอังกฤษ		ภาษาไทย	
	รูปในโครงสร้างผิว	ตัวอย่าง	รูปในโครงสร้างผิว	ตัวอย่าง
7. อดีตกาลที่เกิดขึ้นเป็นประจํา ก่อนการกระทำอื่น ๆ	had-en	Tom <u>had been</u> a social worker before he became a pianist.		
8. อดีตกาลที่เกิดขึ้นก่อนการกระทำอื่น ๆ และเป็นประสลับการณ์ชีวิต	had-en	<u>Had Tom been</u> to Texas before ?		
9. อดีตกาลที่แสดงผลของการกระทำต่อเหตุการณ์ที่ตามมา	had-en	Tom's salary as a social worker <u>had been</u> insufficient so he took a job as a piano teacher.		
10. อดีตกาลที่ทำต่อเนื่องก่อนเหตุการณ์อื่น	had been-ing	Tom <u>had been playing</u> the piano at Maxim's yesterday for four hours before he went to Mary's party.		
11. อดีตกาลที่ได้ทำต่อเนื่องปัจจุบัน	has } have } been- ing	Tom <u>has been living</u> in New York. (He is now in New York.)		

ความหมายเฉพาะของอดีตกาล	ภาษาอังกฤษ		ภาษาไทย	
	รูปในโครงสร้างผิว	ตัวอย่าง	รูปในโครงสร้างผิว	ตัวอย่าง
12. อดีตกาลที่ไต่ทำแล้วและ ต่อเนื่องถึงปัจจุบัน	has have } -en	Tom <u>has lived</u> in New York for years. (He is now in New York.)		
13. อดีตกาลที่ไต่ทำแล้วและยังคงเป็นประสบการณ์ชีวิต	has have } -en	Tom <u>has been</u> to Mexico City. (He still remembers everything there.)		
14. อดีตกาลที่แสดงผลของการกระทำที่ปรากฏในปัจจุบัน	has have } -en	Bill <u>has had</u> a few drinks. (He is slightly drunk now.)		
15. อดีตกาลที่ทำเป็นประจักษ์หลังการกระทำหนึ่งในอดีต	would+V	Tom was glad he was playing his last number after which he <u>would say</u> "Good night" to the audience.		
16. อดีตกาลที่แสดงความมั่นใจว่าจะเกิดขึ้นในอดีต	was were } to+V	Tom was glad he was playing his last number that night after which he <u>was to leave</u> by the back door and drive home.	(ก็) จะ	(ทุกคนเมื่อปีที่แล้ว) หลังจากเขาพูดเสร็จเขา (ก็) จะพักทนายผู้ฟัง

ความหมายเฉพาะของอดีตกาล	ภาษาอังกฤษ		ภาษาไทย	
	รูปในโครงสร้างผิว	ตัวอย่าง	รูปในโครงสร้างผิว	ตัวอย่าง
17. อดีตกาลที่แสดงว่าได้กระทำแล้ว				เขา <u>พบ</u> เพื่อน (เมื่อวานนี้)
18. อดีตกาลที่กระทำต่อเนื่องและแสดงความตั้งใจ			กำลังจะ --- อยู่แล้ว กำลังจะ --- อยู่	เขา <u>กำลังจะ</u> กินข้าว <u>อยู่แล้ว</u> (เมื่อเป็นวานนี้) เขา <u>กำลังจะ</u> กินข้าว <u>อยู่</u> (เมื่อเป็นวานนี้)
19. อดีตกาลที่แสดงความตั้งใจ			จะ --- อยู่แล้ว จะ --- แล้ว	เขา <u>จะ</u> ไป <u>อยู่แล้ว</u> (เมื่อเช้านี้) เขา <u>จะ</u> ไป <u>แล้ว</u> (เมื่อเช้านี้)
20. อดีตกาลที่แสดงประสบการณ์ชีวิต			เคย เคย --- แล้ว	เขา <u>เคย</u> ไป <u>สังขลา</u> (เมื่อเดือนที่แล้ว) เขา <u>เคย</u> ไป <u>สังขลาแล้ว</u> (เมื่อเดือนที่แล้ว)
21. อดีตกาลที่เพิ่งสิ้นสุดและแสดงประสบการณ์ชีวิต			เพิ่งเคย เพิ่งจะเคย	เขา <u>เพิ่ง</u> <u>เคย</u> ไป <u>เมืองนอก</u> (เมื่อปีที่แล้ว) เขา <u>เพิ่งจะ</u> <u>เคย</u> ไป <u>เมืองนอก</u> (เมื่อปีที่แล้ว)

ผลของการเปรียบเทียบโครงสร้างผิวของอดีตกาล

จากตารางที่ 18 ซึ่งเป็นตารางที่แสดงถึง โครงสร้างผิวของอดีตกาลในภาษาอังกฤษ และภาษาไทย จะเห็นว่า รูปในโครงสร้างผิวของอดีตกาลในภาษาอังกฤษอาจแสดงได้โดยวิธีการทางวากยสัมพันธ์ (syntactic) และวิธีการทางระบบหน่วยคำ (morphological) โดยการเติมปัจจัยหรือการเปลี่ยนแปลงรูปคำ ส่วนในภาษาไทยนั้นจะแสดงได้โดยวิธีการทางวากยสัมพันธ์อย่างเดี่ยวเท่านั้น เนื่องจากลักษณะของภาษาไทยไม่มีการเติมปัจจัยหรือเปลี่ยนแปลงรูปคำ

ความเหมือนและความแตกต่างของโครงสร้างผิว ของภาษาอังกฤษและภาษาไทยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ความเหมือน

ในภาษาอังกฤษและภาษาไทยจะมีความเหมือนในการแสดงอดีตกาลในรูปโครงสร้างผิว คือจะแสดงได้โดยวากยสัมพันธ์เหมือนกันดังตัวอย่างต่อไปนี้

อดีตกาลที่ได้ทำต่อเนื่อง ในช่วง เวลาหนึ่งในภาษาอังกฤษแสดงด้วย	was	} +V+ing
	were	

ในขณะที่ภาษาไทยจะมีวิธีการเช่นเดียวกัน คือ แสดงด้วย คำสั่ง +V+ อยู่

ภาษาอังกฤษ

ภาษาไทย

Tom was playing the piano at Maxim's when a drunk walked in. เขากำลังอ่านหนังสืออยู่ (เมื่อชั่วโมงที่แล้ว)

ความต่าง

ในระดับโครงสร้างผิวภาษาอังกฤษและภาษาไทย จะมีความแตกต่างกันดังนี้

5.3.5.1 ในระดับวากยสัมพันธ์ กริยาวลีในภาษาอังกฤษจะปรากฏเป็นกลุ่มคำ เช่น

has	} been + V+ing เช่น Tom <u>has been living</u> in New York.
have	

กริยาวลีในภาษาไทยจะมีหน่วยคำที่แสดงการณลักษณะ (Aux-Aspect)

หน้าคำกริยา หลังคำกริยา หรือทั้งหน้าและหลังคำกริยา เช่น

มัก+V	เขา <u>มัก</u> กินข้าวคนเดียว (เมื่ออดีตแล้ว)
มักจะ+V	เขา <u>มักจะ</u> กินข้าวคนเดียว (เมื่ออดีตแล้ว)
กำลัง+V	เขา <u>กำลัง</u> อ่านหนังสือ (เมื่อชั่วโม่งที่แล้ว)
ได้+V	เขา <u>ได้</u> ตัดสินใจที่จะพูด (เมื่อเข้านี้)
เพิ่ง+V	เขา <u>เพิ่ง</u> กินข้าว (เมื่อตอนบ่าย)
เพิ่งจะ+V	เขา <u>เพิ่งจะ</u> กินข้าว (เมื่อตอนบ่าย)
เคย+V	เขา <u>เคย</u> ไปส่งขลา (เมื่อเดือนที่แล้ว)
เพิ่งเคย+V	เขา <u>เพิ่งเคย</u> ไปเมืองนอก (เมื่ออดีตแล้ว)
เพิ่งจะเคย+V	เขา <u>เพิ่งจะเคย</u> ไปเมืองนอก (เมื่ออดีตแล้ว)
(ก็)จะ+V	ทุกคนเมื่ออดีตแล้ว) หลังจากเขาพูดเสร็จเขา <u>(ก็)</u> จะหักท่ายผู้ฟัง
V+ อยู่	เขาอ่านหนังสือ <u>อยู่</u> (เมื่อชั่วโม่งที่แล้ว)
V+ แล้ว	เขากินข้าว <u>แล้ว</u> (เมื่อเข้านี้)
กำลัง+V+อยู่	เขา <u>กำลัง</u> อ่านหนังสือ <u>อยู่</u> (เมื่อชั่วโม่งที่แล้ว)
กำลังจะ+V+อยู่แล้ว	เขา <u>กำลังจะ</u> กินข้าว <u>อยู่แล้ว</u> (เมื่อเป็นวานนี้)
กำลังจะ+V+อยู่	เขา <u>กำลังจะ</u> กินข้าว <u>อยู่</u> (เมื่อเป็นวานนี้)
จะ+V+อยู่แล้ว	เขา <u>จะ</u> ไป <u>อยู่แล้ว</u> (เมื่อเข้านี้)
จะ+V+แล้ว	เขา <u>จะ</u> ไป <u>แล้ว</u> (เมื่อเข้านี้)
ได้+V+แล้ว	เขา <u>ได้</u> ตัดสินใจที่จะพูด <u>แล้ว</u> (เมื่อเข้านี้)
เคย+V+แล้ว	เขา <u>เคย</u> ไปส่งขลา <u>แล้ว</u> (เมื่อเดือนที่แล้ว)

5.3.5.2 ในระดับคำ ภาษาอังกฤษจะมีการเติมปัจจัยและเปลี่ยนแปลงรูปคำกริยา แต่ในภาษาไทยไม่มีการเติมปัจจัยหรือเปลี่ยนแปลงรูปคำกริยา คำกริยาในภาษาอังกฤษจะมีการเติมหน่วยคำ เช่น -ed หรือ -ing ส่วนในภาษาไทยไม่มีการเติมหน่วยคำ

ตัวอย่าง

ภาษาอังกฤษภาษาไทยTom lived in Los Angeles for one year.เขาพบเพื่อน (เมื่อวานนี้)Tom was playing the piano at Maxim's
when a drunk walked in.เขากำลังอ่านหนังสืออยู่ (เมื่อชั่วโมง-
ที่แล้ว)

5.3.5.3 ในระดับเสียง คำกริยาในอดีตกาลในภาษาอังกฤษเมื่อเติมหน่วยคำ -ed
แล้วจะมีการออกเสียงเป็น 3 แบบ คือ [d] , [id] , [t] ส่วนคำกริยาในอดีตกาล
ในภาษาไทย ไม่มีการเปลี่ยนแปลงรูปคำ ดังนั้น จึงไม่มีการเปลี่ยนแปลงการออกเสียง

ตัวอย่าง

ภาษาอังกฤษภาษาไทยTom lived in Los Angeles for one year.เขาพบเพื่อน (เมื่อวานนี้)

[lɪvd]

สรุป จากการเปรียบเทียบต่างโครงสร้างผิวของอดีตกาลในภาษาอังกฤษและภาษาไทย
จะเห็นได้ว่ามีทั้งความเหมือนและความต่าง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย